

Jeg er af den opfattelse, at man ikke har ønsket at stille de ændringsforslag, der måske kunne have fået det her til at glide igennem. Det kan Dansk Folkeparti så selv gøre. Det vil så kræve, at forslaget går tilbage til fornyet udvalgsbehandling, og det vil jeg benytte lejligheden til at anmode om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu må alle lytte godt efter.

Der er af hr. Kim Christiansen stillet forslag om at standse beslutningsforslagets behandling og henvise det til fornyet udvalgsbehandling. Jeg skal give adgang til en særskilt forhandling om det stillede forslag om udvalgsbehandling. Denne forhandling foregår efter reglerne for korte bemærkninger.

Ønsker nogen at udtale sig om dette forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Beslutningsforslagets videre behandling stilles herefter i bero, og det går til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af navneloven. (Gebyr for behandling af ansøgning om navneændring m.v.).

Af familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen).

(Fremsat 14/3 2007. Første behandling 13/4 2007. Betænkning 17/4 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gentager, at det er beskæftigelsesministeren, der er minister på dette forslag.

Forhandling

Morten Bødskov (S):

Det var jo noget af en speciel førstebehandling, det her lovforslag fik i fredags her i salen. Det vedrører navneloven, som et meget bredt flertal

stod bag vedtagelsen af i 2005, hvor et eneste parti, nemlig Dansk Folkeparti, stemte imod ud fra en modstand mod nogle af de grundlæggende principper, som blev indført ved navneloven, bl.a. om, at man ophævede den tidligere forskelsbehandling, når det handler om navneændringer, som vi altså ændrede, og som handlede om den ligestilling, der nu bliver mellem samlevende par og viede i forbindelse med navneændringer.

Så oplever vi – som det også blev omtalt her i fredags – i en sen natteperiode i december i Finansministeriet, at der bliver ændret grundlæggende på den her lov, altså uden om et bredt flertal i Folketinget. Det er sket, på trods af at vi jo var igennem temmelig tumultagtige forhandlinger ved vedtagelsen af det her lovforslag, og vi fik et bredt flertal og fik faktisk indføjret en revisionsklausul i loven.

Nu er jeg godt klar over, at ministeren ikke er her i dag, hvilket jeg i øvrigt synes er meget underligt, i og med at ministeren jo er fuldstændig klar over den tumultagtige tilblivelse af lovforslaget, som vi behandler her, og ikke mindst også de svar, som vi efterfølgende har fået fra ministeriet og ministeren.

Men det er dog værd at stille et principielt spørgsmål om regeringens forhold til revisionsbestemmelser. Kan man bare ændre en lov, når man har vedtaget i Folketinget, at der skal være en revisionsbestemmelse? Kan man bare indføre et gebyr, som rent faktisk ændrer på den ligestilling, som vi indførte i den oprindelige lov, når det gælder adgangen til navneændringer for samlevende og viede? Det mener man fra familie- og forbrugerministerens side at man godt kan. Der er ingen problemer i det, og det er det gennemgående svar, vi har fået på de spørgsmål, som der er stillet.

Ikke desto mindre var vi jo nogle, der i oktober måned brugte en dag på Arken, hvor både statsministeren og andre prominente folk fra regeringen var til stede for at tale om det gode samarbejde mellem regeringen og Folketinget. Jeg må sige, at hvis det her er den ny familie- og forbrugerministers udmøntning af et godt samarbejde mellem regering og Folketing, er karakteren fra Socialdemokraternes side: dumpet.

Kl. 11.25

Behandlingen er ekstremt kort; ekstraordinære møder i Folketingets Retsudvalg bliver presset igennem; et bredt ønske fra udvalgets side om et samråd kan ikke efterleves, medmindre det bliver sent på aftenen og på dage, hvor ud-

valgene jo oftest ikke er samlet; behandlingen i udvalgene har været ekstremt utilfredsstillende; de svar, der er givet, og ikke mindst forberedelsen af loven har vist sig at være i strid med Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, og det har ministeren også beklaget.

Kronen på det her uskønne værk er så, at vi finder ud af, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender ikke er til stede i salen i dag til at svare på de her spørgsmål, men befinder sig i Nordjylland. Det er helt utilfredsstillende, at man behandler Folketinget på den måde, som man gør her.

Men ret beset er indstillingen i regeringen vel den, at det kan være fuldstændig ligegyldigt. Man har lavet en aftale uden om et meget bredt flertal i Folketinget om den her lov med det eneste parti, som var imod loven, nemlig Dansk Folkeparti. Konsekvensen er, at man får en ændring af loven nu, som betyder en fundamental ændring af nogle af de grundlæggende principper, som et meget bredt flertal altså oprindeligt fik indført i loven.

Det er vi meget utilfredse med fra Socialdemokraternes side, og vi vil som sagt gerne ytre her, at hvis det her er den siddende ministers, den ansvarlige ministers debut – nuvel, hun er ny – men hvis det skal være fortsættelsen af, hvordan man respekterer Folketinget, når det handler om den her slags ting, er karakteren fra Socialdemokraternes side fuldstændig klar: Så er ministeren dumpet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De ordførere, som jeg vurderer har bedt om ordet, er hr. Martin Henriksen, fru Anne Bastrup og fru Charlotte Fischer. Er det korrekt forstået? Så er det hr. Martin Henriksen først – det går efter størrelse.

Martin Henriksen (DF):

Fra Dansk Folkepartis side er vi jo sådan set meget godt tilfredse med, at der kommer den her lovændring. Jeg synes, man i højere grad skal forholde sig til indholdet i loven, frem for at diskutere processen. Det, der er indholdet i loven, og som vi synes er ganske udmærket, er jo, at man med den her lovændring understreger det forpligtende, som ligger i ægteskabet. Det synes vi er helt rimeligt: at man i den lovgivning, som man laver fra Folketingets side, også er med til at understrege det her forhold og det mere forpligtende i ægteskabet i forhold til så mange andre forhold, som vi indgår her i livet.

Med hensyn til processen var det jo i realiteten sådan, at ordførerne fra de forskellige partier den 7. februar var til et orienterende møde, og den 8. februar blev udkastet så sendt i ekstern høring, og den 13. marts blev det så sendt over til Folketinget. Så sådan som jeg kan se det, er det formelle i realiteten blevet overholdt.

Jeg tror, at det, der er problemet, og vel også det, som er essensen i det, er, at man er uenig i indholdet, og i stedet for at gøre det til en diskussion om indholdet, foretrækker man at gøre det til en diskussion om processen.

Jeg synes, man i stedet skal holde sig til det, det i realiteten handler om. Derfor er der kun fra Dansk Folkepartis side at sige, at vi selvfølgelig fortsat bakker op om lovforslaget, og vi ser frem til, at det kan træde i kraft så hurtigt som overhovedet muligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren.

Der er nogle korte spørgsmål, men de skal besvares heroppefra senere. Først er det fru Charlotte Fischer til at stille spørgsmål, og fordi det er en andenbehandling af et forslag, foregår det her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er rigtigt, som Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi er uenige om indholdet. Det kunne jeg udbrede mig meget om, og det gjorde vi jo også under første behandling. Men det provokerer mig noget, at Dansk Folkeparti ligesom bagatelliserer den her proces.

Det her er et led i en finanslovaftale, som er indgået, for jeg ved ikke hvor mange måneder siden, og så sidder ministeren med det her og fiddler, jeg ved ikke hvor mange måneder, og så får vi det over.

Vi havde førstebehandlingen i fredags, og nu har vi andenbehandlingen. Det synes jeg simpelt hen ikke er i orden. Det kan godt være, jeg er for ung og idealistisk til det her foretagende, men jeg synes simpelt hen ikke, det er i orden, at man beder Folketinget om at haste noget igennem, som jo altså også har nogle principielle aspekter.

Så kunne jeg ikke i det mindste formå hr. Martin Henriksen til at være enig i, at det her altså ikke er smaddersmukt, og at det ikke er en måde at behandle Folketinget på? Jeg synes, der skal en rigtig god grund til, at man laver sådan en hasteprocess.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Hvornår det skal fremsendes, og hvornår det skal behandles, mener jeg sådan set ikke burde være et spørgsmål til mig. Det er der måske andre, der burde svare på.

Men jeg synes, at meget taler for, at man gør det her forholdsvis hurtigt. Nu havde jeg fornøjelsen af at deltage i et radioprogram, hvor der var nogle kordegne, der ringede ind og sagde, at folk havde en forventning om, at det her ville træde i kraft den 1. januar. Så skyndte mange borgere sig op og fik lavet de navneændringer, som de gerne ville have, for det trådte i kraft. Så troede man, at det ville være fra den 1. marts, og så så vi igen, at der kom en hel masse, der gerne ville have lavet nogle ændringer. Nu regner man med, at det bliver den 1. maj, og så ser vi igen, at der er en hel masse, der regner med, at nu bliver det 1. maj.

Kl. 11.30

Derfor skylder vi vel et eller andet sted at holde fast i, at det bliver den 1. maj, så folk derude ved, hvad de har at forholde sig til, og hvornår de skal forholde sig til det. Det synes jeg faktisk også er noget, der taler for, at den ikrafttrædelsesdato, der er sat i lovforslaget, selvfølgelig bliver fastholdt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg skal nok også kritisere ministeren, – hvis ellers hun var her – for det er hende, der er ansvarlig for det her. Jeg synes, at vi som medlemmer af Folketinget må blive enige med os selv om, hvor alvorligt vi skal tage os selv. Hr. Martin Henriksen er jo medlem af Folketinget og ikke medlem af regeringen, og vi sidder herovre, og vi må da stille nogle krav til, hvad det er for en lovbehandling, der skal foregå.

Jeg synes ikke, at det her er i orden, og jeg har ikke til dags dato hørt et ordentligt argument for, hvorfor det har skullet tage måneder og måneder, og så skal det hele lige pludselig trækkes igennem på rekordtid. Jeg synes ikke, at det er acceptabelt.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener sådan set, at jeg har givet argumentet for, hvorfor det skal være 1. maj, nemlig netop fordi der er en forventning om, at det træder i kraft om ikke så forfærdelig lang tid, og den forventning synes jeg da ikke man skal tilsidesætte.

Jeg synes netop, at det er et argument for, at det så bør være den 1. maj, og så endnu en gang blot opfordre til, at det, man diskuterer, er indholdet i lovforslaget, i stedet for at diskutere, hvornår lovforslaget træder i kraft, for jeg synes faktisk, at indholdet rummer en rigtig interessant, principiel debat, og det er sådan set det, det burde handle om.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Men så vil jeg da godt gå over til indholdet i lovforslaget. Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti i deres betænkning bidrag skriver, at med den ændring, der sker, er der ikke længere en sidestilling mellem samlevende og gifte, og så vil jeg lige citere:

»Gebyret vil formentlig få borgere til at tænke over et eventuelt navneskifte, og det mener Dansk Folkeparti er det rigtige.«

Når vi så læser ministerens svar, fremgår det gang på gang, at dette ikke er en materiel ændring. Så der er tilsyneladende uoverensstemmelse mellem det, Dansk Folkeparti siger, og det, ministeren siger om konsekvenserne af den her ændring. Det vil jeg godt have nogle kommentarer til fra hr. Martin Henriksen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg redegør for Dansk Folkepartis holdning, og Dansk Folkepartis holdning er med den her lovændring, som vi fik igennem i forbindelse med finanslovaftalen for 2007, at der ikke bør være en sidestilling af kærestepar og ægtefolk. Det tilkendegav vi i øvrigt også klart under de forskellige behandlinger af den nuværende navnelov, som vi behandlede i 2005 – det var i februar, så vidt jeg husker.

Vi mener, at lovgivningen bør understrege, at der er noget mere forpligtende i det, at man indgår ægteskab. Det synes vi sådan set at det her lovforslag understreger, og det er Dansk Folkepartis holdning.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Men er hr. Martin Henriksen så ikke enig med mig i, at Det Konservative Folkeparti endnu en gang er blevet bøffet? De har endnu en gang fået en over næsen, for ministeren mener ikke, at der er en materiel ændring, men det mener Dansk Folkeparti.

Hvornår er den der materielle ændring kommet ind? Den er kommet ind, mens hr. Thor Pedersen, finansministeren, og hr. Kristian Thulesen Dahl har siddet en sen natte-time. Der har Venstre og Dansk Folkeparti lavet om på den oprindelige lovs indhold af materiel karakter. Dansk Folkeparti er selvfølgelig tilfreds, men De Konservative har endnu en gang fået klar besked fra de to partier om, at de ikke duer. De er ikke noget værd.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg er bestemt ikke enig i, at De Konservative ikke duer til noget, overhovedet ikke. Jeg synes, at jeg på en lang række områder har et glimrende samarbejde med De Konservative. Nu har jeg også uddannelsesområdet, og her synes jeg også, at jeg har et glimrende samarbejde med De Konservative. Jeg har sådan set en forventning om, at det glimrende samarbejde vil fortsætte fremover.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu sagde hr. Martin Henriksen, at vi ikke skule bekymre os så meget om processen, og han mener, at alle forskrifter er overholdt.

Ikke desto mindre har vi i udvalget fået et svar på spørgsmål 23 – det går jeg ud fra at hr. Martin Henriksen også snart får læst – hvor ministeriet er blevet bedt om at kommentere statsministerens cirkulæreskrivelse af 12. november 1998 og Justitsministeriets egen lovkvalitetsvejledning, hvor der jo netop står, at relevante folketingsudvalg skal have lovforslagene, samtidig med at de bliver sendt i høring. Det har vi ikke fået, og det beklager ministeriet.

Derfor har man jo brudt processen for, hvad god lovkvalitet er, og det er derfor, at jeg simpelt hen ikke forstår, at hr. Martin Henriksen kan stå heroppe og sige, at alle forskrifter er overholdt.

Dernæst vil jeg gerne bede om en kommentar til det misforhold, der pænt sagt synes at være mellem Dansk Folkepartis betækningsbidrag om, at man mener, at den ligestilling mellem gifte og samlevende, som kom med loven om ligestilling, nu bliver droppet, at der altså ikke bliver den her ligestilling, og så det, ministeriet skriver, nemlig at der ikke er nogen sådan grundlæggende ændring af loven.

Hvem har ret? Det er meget relevant viden for os, som jo inden for det kommende års tid

skal forholde os til en revisionsklausul, en gennemførelse af loven.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener ikke, at jeg skal redegøre for ministerens svar, det mener jeg sådan set ikke er min opgave, men blot endnu en gang konstatere, at det, der dybest set er uenighed om, er indholdet i loven, og derfor synes jeg, at man skal diskutere indholdet i loven.

Lad mig læse noget af det op, som vi har skrevet i vores betækningsbidrag:

»Dansk Folkeparti mener, at den nuværende navnelov ikke formår at balancere mellem dels hensynet til den enkelte og dels hensynet til familietraditioner og dansk kultur.«

Det er jo det, vi har sagt hele vejen igennem. Vi mener ikke, at navneloven formår at lave den balancegang, og vi synes, det er et problem, at navneloven ikke formår at lave den balancegang.

Vi har ikke nogen problemer med, at folk ønsker at skifte navn. Det er et langt stykke ad vejen op til den enkelte at bestemme det. Men vi synes, det er rimeligt, at vi sender et signal fra Folketinget om, at det er noget væsentligt, når man ønsker at gøre det, og derfor skal man meget gerne tænke sig lidt om, og det kan et gebyr på 430 kr. være med til at understrege. Det kan ligeledes være med til at understrege, at der i ægteskabet ligger noget, der er mere forpligtende, når det er gebyr frit, hvis og såfremt man ønsker at have et fælles efternavn, når man bliver gift.

Derfor burde det her i realiteten handle om indholdet i lovforslaget frem for at handle om processen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bødskov, et sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det kan godt være, at jeg ikke formulerede mig så tydeligt, men mit spørgsmål handler jo netop om indholdet. Læser man Dansk Folkepartis betækningsbidrag, så postulerer man fra Dansk Folkepartis side, at loven med indførelsen af det her gebyr er blevet ændret. Her er det, at vi sidder lidt uforstående tilbage over de gentagne svar, vi har fået fra ministeren, som siger, at loven ikke er ændret.

Det er jo et indholdsspørgsmål, og det var det, jeg spurgte ordføreren om. Hvis ordføreren ikke kan komme det tættere, må vi jo have den stedfortrædende minister, havde jeg nær sagt, op at svare på, om loven med indførelsen af det her gebyr er ændret eller ej, og de konsekvenser, det nu engang har.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener, at loven er blevet ændret. Det er også et lovforslag, vi behandler. Ændringen består i, at der nu indføres et gebyr, men såfremt man ønsker at indgå i et ægteskab, er det gebyr frit.

Det er for mig at se en principiel holdning, som går på, at når man indgår et ægteskab, er det et mere forpligtende forhold end så mange andre forhold i livet. Det ønsker vi at understrege med denne her lovgivning, og det synes vi at denne lovgivning gør udmærket. Det er også det, vi reflekterer over i vores betækningsbidrag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører, og derefter fru Anne Baastrup.

Charlotte Fischer (RV):

Det er ikke ofte, at Dansk Folkepartis ordfører og jeg er enige om så meget og specielt ikke, når det handler om navnelovgivning. Men en ting er jeg faktisk enig med hr. Martin Henriksen i, og det er, at det her er en principiel sag. Derfor synes jeg også godt, at man kan tillade sig at hidse sig lidt mere op over det end sædvanligvis.

Kl. 11.40

Det gør det, når man kigger på indholdet, for det her handler jo om, om man dybest set går ind for at ligestille folk, der bor sammen, med folk, der vælger at gifte sig. Det er helt afgørende for os, at man har den ligestilling, det var derfor, vi var varme fortalere for den her lov.

Nu tager man så et solidt tilbageskridt, idet man indfører et gebyr, som de, der vælger at gifte sig, slipper for, men som resten skal betale. Det er i strid med lovens ånd, og det har vi alt sammen talt om under førstebehandlingen, derfor er det måske ikke helt rigtigt at stå og gentage hele den debat en gang til, men det betyder bare, at vi er ude i principielle sager her.

Når jeg synes, det er så vigtigt at sige noget om processen, er det, fordi det for mig handler om, hvorvidt vi her i Folketinget tager os selv alvorligt. Vi sidder og lovgiver, og det får indfly-

delse på landets borgere. Det gør den her lov også, fordi der altså lige pludselig er nogle, der skal i gang med at betale, hvis de vil have ændret deres navn.

Der begriber jeg simpelt hen ikke, at vi skal finde os i, at vi får et lovforslag, som kunne have været fremsat for måneder siden. Det er jo en del af finanslovaftalen, som blev indgået sidste år. Det kunne være lavet for måneder siden, det er det ikke blevet. I stedet for har vi så over hals og hoved fået det her. Vi har ikke fået det, som vi skulle, og alligevel er der altså nogle, der synes, at det bare er helt i orden, og at det kan vi ikke sådan tillade os at brokke os alt for meget over, at det skal vi bare se gennem fingre med.

Det synes jeg ikke. Der kan være grund til at tale om lovkvalitet i det her Folketing, og det er der blevet gennem mange år. Det synes jeg er en løbende diskussion, og når vi så bliver udsat for det her, synes jeg da, at det er et af de steder, hvor man må sætte hælene i og spørge: Er det nu rigtigt?

Jeg synes, vi gør allerbedst i at udskyde det her lovforslag, og håber, at vi får samlet underskrifterne til det, så vi lige kan nå at behandle det lidt mere grundigt end ellers. Og så er jeg selvfølgelig ked af, at ministeren ikke er der. Jeg går ud fra, at der er en rigtig god forklaring, for i den situation, vi nu er i, var der måske lige præcis brug for, at hun var her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, og så er det fru Anne Baastrup. Tak til ordføreren. Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er ikke alene ked af, at ministeren ikke er her, jeg synes, det er uanstændigt. Ministeren banker et lovforslag igennem, og hun gider ikke engang at forholde sig til, hvad der foregår i Folketinget. Hun ved eller burde vide, at der er retsudvalgs-møde hver torsdag kl. 15.00, hun ved eller burde vide, at det her lovforslag naturligvis går tilbage mellem anden og tredje behandling. Hvad laver hun i Nordjylland i stedet for at betjene folketingsmedlemmerne? Mig bekendt betyder det, at man er minister, at man er Folketingets tjener. Så meget for De Konservatives forsøg på at dække over hele det her forløb.

Det, der jo er virkeligheden, er det interessante. Og det er, at vi i flere år har forsøgt at lave nogle spilleregler i Folketinget, så også et mindretal har mulighed for at få indflydelse. Det, vi kan se i hele det her forløb, er, at Dansk Folke-

parti og Venstre er fuldstændig trekvart ligeglade med, at der er en mindretalsbeskyttelse, og at der er nogle parlamentariske kutymeregler, som man burde tage langt mere alvorligt, ikke af hensyn til mindretallet, men af hensyn til de mennesker, som interesserer sig for, at det, der foregår i Folketinget, rent faktisk foregår stille og roligt og under ordentlige forhold. Det var da derfor, vi lavede 30-dages-reglen for nogle år siden, som betød, at når et lovforslag bliver fremsat, skal der gå 30 dage, før det kan blive vedtaget. Fint.

Men det, der jo også er helt afgørende, er, at vi laver en aftale med den tidligere familieminister. Jeg husker flere arrangementer i fjernsyn og andre steder, hvor jeg støttede regeringens forslag, støttede hr. Lars Barfoed i forsøget på at få moderniseret navneloven. De fremmeste modstandere var Dansk Folkeparti, og nu kan vi jo så se, at Dansk Folkepartis eneste begrundelse for at være imod var, at der var en ligestilling mellem gifte og samlevende.

Kl. 11.45

Denne ligestilling er nu blevet fjernet. Dansk Folkepartis argumentation imod er nu fjernet, og så er det, at man mildt sagt føler sig til grin. For hvorfor skal man så gå i gang med at forhandle med Venstre og De Konservative om konkrete lovforslag, hvis Dansk Folkeparti ikke også er med? De laver det jo bare om en sen nat-tetimeovre hos finansministeren, og så er det, at vi virkelig kan se, at de parlamentariske kutymere, som vi i fællesskab har arbejdet med i Folketinget gennem mange år, er fuldstændig lige-gyldige, fordi vi har en statsminister, der hellere vil gøre, hvad Dansk Folkeparti siger, end forsøge bare i al stilfærdighed at respektere de grundlæggende forudsætninger for, at parlamentariske virkemåder rent faktisk kan komme til at fungere.

Jeg vil sige: Jeg er ikke skuffet, jeg er vred!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu sagde fru Anne Baastrup, at Venstre var, jeg kan ikke huske, om det var trekvart ligeglad med forløbet i denne her sag. Er det ikke sådan, at det siger fru Anne Baastrup, fordi fru Anne Baastrup godt ved, det ikke passer, men at hun gerne lige vil have, jeg bekræfter det heroppe, for ordføreren på sagen, hr. Søren Pind, sagde jo klart i fredags, at det her ikke var noget, vi pralede af.

Så lad det være sagt en gang til: Vi havde meget gerne set et andet forløb, men fru Anne Baastrup kender jo selv mindretalsbeskyttelserne, så dem behøver jeg jo ikke belære om, når fru Anne Baastrup nu siger, at vi ikke tilstår mindretallet den beskyttelse, der er. Jo, jo, den er der jo, og den kan jo så bruges. Men det er altså ikke noget, vi er trekvart ligeglade med. Det skal stå helt fast.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, at hr. Søren Pind holdt en ganske afbalanceret tale under førstebehandlingen, det er rigtigt, og han besvarede ikke mit spørgsmål om, hvorvidt finansministeren havde handlet i overensstemmelse med de grundprincipper, der er, når vi har indgået ikke et forlig, men alligevel en slags aftale. Han argumenterede ikke imod, og det er da det samme som at sige, at han nærmest ligesom var enig. Fint.

Men hvis det er sådan, at Venstre og Konservative rent faktisk mener, at der er et hensyn at tage til mindretallet, mente, at det ikke er rimeligt, at en førstebehandling finder sted fredag, en andenbehandling finder sted torsdag og en tredjebehandling finder sted tirsdag igen, hvis de virkelig mener, at der er et problem her, så er det meget, meget nemt for Venstre og Konservative at sige: Vi udskyder ikrafttrædelsen til 1. juni. Så er der jo ikke noget at komme efter fra vores side.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen håber vi ikke på i fællesskab, at man stadig væk kan finde ud af at få udsat det en måned?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg arbejder ihærdigt på at få to femtedele af Folketingets medlemmer til at skrive under på, at tredjebehandlingen udsættes 12 søgnedage, og så kan det være, vi næsten kommer hen til 1. juni. Men det er jo bare ikke den gode måde at gøre det på. Den gode måde er jo, at vi i fællesskab udviser respekt for hinandens arbejdsbetingelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Og så forstår jeg, at hr. Morten Bødskov ønsker ordet. Er det rigtigt forstået? Ja, værsgo.

Det er vel som ordfører i anden runde eller så-dan noget i den retning? Ja, værsgo.

Morten Bødskov (S):

Det er jo som sagt beklageligt, at ministeren ikke er til stede i dag, for et af de svar, vi har fået på de spørgsmål, vi har stillet, vedrører jo gebyr. Vi spørger til revisionsbestemmelsen og om, hvad den dækker over osv., og ministeren svarer, at der ikke vil blive foretaget materielle ændringer af lovforslaget. Vil det så sige, at vi godt kan komme til at stå i en situation, hvor vi skal forholde os til en gebyrændring, når man nu ikke mener, at det er en materiel ændring af lovforslaget? Det er et af de spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig at stille ministeren.

Noget andet er også, om loven er ændret. Det har vi stadig væk ikke fået svar på. Lad mig sige, at Dansk Folkeparti mener, det er tilfældet.

Så synes jeg også, at det ville have klædt ministeren at være til stede i dag og svare på, hvilke konsekvenser det skal have, at man rent faktisk anerkender, at man ikke har overholdt de vejledninger, der er udsendt fra Justitsministeriets side, når det handler om god lovkvalitet og dermed jo selvfølgelig også om forholdet mellem regering og Folketing.

Det mere principielle, når vi nu har en stedfortrædende minister til stede, som jo i hvert fald i offentligheden bliver beskrevet som værende af en vis kaliber internt i regeringen, kunne jo være at stille spørgsmål om, hvordan regeringen reelt forholder sig til det, vi brugte en hel dag på på Arken, altså udbygningen af Justitsministeriets vejledning for god lovkvalitet, større respekt mellem Folketinget og regeringen og om, hvordan det skal udmøntes i fremtiden. Mener den tilstedeværende minister, som er reserve for familie- og forbrugerministeren, rent faktisk, at det her og den proces, som vi her har været igennem, så at sige er en rigtig udmøntning af ånden fra Arken? Det er det første spørgsmål, jeg vil mene vil være bare rimeligt at få et svar på.

Kl. 11.50

Det næste spørgsmål er mere principielt. Man kan godt argumentere for, at det her er et lovforslag. Man kan måske også sige efter den tumult, det har afstedkommet, at det måske lidt mere har karakter af en aftale, en forpligtelse til, at man forsøger at styre det her igennem. Et forlig kan man ikke rigtig sige det er, men man kan godt sige, at vi snævert forpligtede os til bære

det her, som var udsat ikke bare for angreb fra Dansk Folkeparti og alle mulige andres side, men også for en ret hård diskussion i offentligheden, igennem. Vi forpligtede hinanden på at bære det igennem.

Hvordan forholder regeringen sig til, at man, når vi indgår en forpligtelse i det her Folketing, som ligger ud over, hvad man kan sige er lovteknik, lovforslag, som ikke bunder i et forlig, men som er en forpligtelse mellem et meget bredt flertal i Folketinget, så bare fuldstændig fjerner grundlaget for det en sen nattetime i Finansministeriet? Hvordan forholder man sig som regering til det?

Det er klart, at det jo kan få ret vidtrækkende konsekvenser for tilliden herinde i Folketinget til, hvilken motivation og interesse vi andre har for at indgå i de her snævre drøftelser, der virkelig var tale om her, med en i øvrigt ganske udmærket minister, som fru Anne Baastrup omtalte var meget villig til at lytte til de ting og bekymringer, som vi jo så også fik med ind i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Opfølgning af anbefalinger fra arbejdsskadeudvalgene m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 28/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.